

Preblahoslavenej Panny Márie, Matky Cirkvi

Komentár na spomienku
Preblahoslavenej Panny Márie,
Matky Cirkvi. „Žena, hľa, tvoj
syn“. Svätý Ján nás všetkých
zastupoval pri päte kríža, keď
prijímal Pannu Máriu ako svoju
matku. Žime každý deň ako deti
svätej Márie.

Evanjelium (Jn 19, 25-34)

Pri Ježišovom kríži stála jeho matka,
sestra jeho matky, Mária Kleopasova,
a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel
matku a pri nej učeníka, ktorého
miloval, povedal matke:

„Žena, hľa, tvoj syn!“

Potom povedal učeníkovi:

„Hľa, tvoja matka!“

A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.

Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo:

„Žízňim.“

Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal:

„Je dokonané.“

Naklonil hlavu a odovzdal ducha.

Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu,

lebo v tú sobotu bol veľký sviatok. Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda.

Komentár

Toto je jedna z najkomentovanejších pasáží evanjelia, preto je ťažké pridať ďalší komentár. Bez nároku na originalitu by sme mohli zdôrazniť dva aspekty:

-Sloveso „byť“, preklad latinského slovesa *stare*, používa Vulgáta. Jeho význam je oveľa dôležitejší ako len jednoduché vecné spresnenie, označenie polohy. Znamená, že naša Matka stála pri kríži na základe osobného, úplne dobrovoľného

rozhodnutia. Nevytrpela len niečo nepríjemné, čo by jej bolo nanútené takmer násilím.

-Svätý Ján hovorí o „Ježišovom kríži“, čo je v skutočnosti zbytočné spresnenie, pretože žiadna zámena s krížmi dvoch lotrov nebola možná. To znamená, že sa za ním skrýva duchovný zámer. Je to kríž Ježiša, nášho Spasiteľa, prameňa všetkých milostí. Evanjelista teda trvá na veľmi osobnom prínose Panny Márie v diele vykúpenia.

Bezpochyby z tohto dôvodu si Cirkev vybrala tento úryvok pre pamiatku, ktorú dnes slávime: Panna Mária, Matka Cirkvi. Ako doplnok k rozjímaniu nad textom evanjelia na svätú Omšu môže byť užitočné prečítať si ešte raz niekoľko myšlienok z príslušného dekrétu Posvätného dikastéria pre Boží kult a disciplínu sviatostí.

Dokument dokonale zdôrazňuje vhodnosť ustanovenia tejto novej pamiatky: „Najvyšší pápež František, starostlivo zvažujúc, že podpora tejto úcty môže zvýšiť materinské cítenie Cirkvi u pastierov, rehoľníkov a veriacich, ako aj skutočnú mariánsku zbožnosť, ustanovil, aby sa pamiatka Panny Márie, Matky Cirkvi, zapísala do rímskeho kalendára v pondelok po slávnosti Zoslania Ducha Svätého a slávila sa každý rok“.

Snažme sa teda tento „materinský“ zmysel vo vzťahoch s druhými ľuďmi posilniť, cítiac, že sme nástrojmi v rukách Boha a jeho Matky, ktorí skrze nás čiastočne vykonávajú svoje otcovstvo a materstvo. A neváhajme sa často modliť strelnú modlitbu, ktorá je súčasťou loreťánskych litánií: *Mater Ecclesiae, ora pro ea, ora pro nobis!* Najmä ak nás niektoré udalosti alebo komentáre zarmucujú alebo znepokojujú.

Alphonse Vidal // Icodacci - Getty Images Signature

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/mater-ecclesiae/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/mater-ecclesiae/)
(21.03.2026)